

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1305/24
24.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић, Раше Јанковића, Драгољуба Албијанића и Ксеније Огризовић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због продуженог кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ) и браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 18К.бр.284/23 од 26.09.2024. године, у јавној седници већа одржаној дана 13.02.2025. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду (АЈТ) Драгана Тешића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Јакова Аврамовића, након већања и гласања дана **24.03.2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду 18К.бр.284/23 од 26.09.2024. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, применом наведених законских прописа, те одредби чланова 4, 42, 43, 44а, 45, 54 КЗ **ОСУЂУЈЕ на казну доживотног затвора**, у коју казну му се на основу члана 63 став 1 КЗ урачунава време проведено у притвору, који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Кпп.бр.157/23 од 12.04.2023. године, који му се рачуна од 10.04.2023. године, када је лишен слободе, па надаље, до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, док се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, у целости **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 18К.бр.284/23 од 26.09.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, те је применом наведених законских прописа, те чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 19 (деветнаест) година, у коју казну му се на основу члана 63 став 1 КЗ урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Кпп.бр.157/23 од 12.04.2023. године, који му се рачуна од 10.04.2023. године, када је лишен слободе, а који притвор му може трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди 18К.бр.284/23 од 26.09.2024. године. Наведеном пресудом на основу члана 87 КЗ, према окривљеном АА је изречена и мера безбедности одузимање предмета и то: једног ножа са плавом дршком, који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, УКУ Одељење за увиђајно-оперативне послове број 19596/2023 од 10.04.2023. године. Надаље, првостепеном пресудом је на основу члана 258 став 4 ЗКП, одлучено да се оштећени ББ, ВВ и ГГ, ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парницу, а на основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА је ослобођен од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 КЗ и кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ и изрећи му казну доживотног затвора или да првостепену пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Јаков Аврамовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине првостепену пресуду а списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Јаков Аврамовић, изјавио је одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду, са предлогом да Апелациони суд у Београду исту одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1381/24 од 25.12.2024. године предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што ће

Апелациони суд у Београду, као суд другог степена, окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 КЗ и кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ и осудити га на казну доживотног затвора или да ожалбену пресуду укине и спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да у ситуацији да другостепени суд ожалбену пресуду преиначи, жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у присуству јавног тужиоца АЈТ у Београду – Драгана Тешића, окривљеног АА и браниоца окривљеног, адвоката Јакова Аврамовића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду основана је само у погледу одлуке о кривичној санкцији, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, неоснована.

Жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, разлози пресуде наведени у образложењу противречни су делу изреке, док су у образложењу пресуде наведени разлози који су потпуно нејасни или у знатној мери противречни, а чињенице које су биле предмет доказивања су знатно противречне разлозима наведеним у пресуди, о садржини записника и исказима окривљеног, сведока и вештака и самих тих исказа.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, наведени жалбени наводи оцењени су као неосновани, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривичноправној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени АА извршио кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ.

Првостепени суд је при томе, на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу одбране окривљеног, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично - правне радње, док се из наведених разлога у образложењу побијане пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са

садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеним жалбама истиче супротно. Осим тога, насупрот жалбеним наводима у изреци првостепене пресуде, као и у образложењу, јасно и прецизно су описане кривично - правне радње окривљеног приликом извршења кривичног дела за које је оглашен кривим.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића истиче се да је првостепена пресуда заснована на битној повреди одредаба кривичног поступка, будући да је првостепени суд на главном претресу одбио предлог браниоца да одреди смештање окривљеног у здравствену установу у циљу вештачења, а да браниоцу није доставио писани отправак ове одлуке.

По оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца окривљеног, оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд ценећи доказни предлог браниоца, а у контексту других доказа изведених у доказном поступку, нашао да је стање ствари у довољној мери расправљено, будући да се комисија вештака децидно изјаснила на све околности које могу бити од утицаја на одлучивање, при том имајући у виду сву медицинску документацију која је приложена као доказ за окривљеног, при чему су судски вештаци присуствовали главном претресу када је окривљени износио одбрану, па су на главном претресу јасно и аргументовано објаснили свој писани налаз и мишљење и дали неопходна појашњења кроз одговоре на питање учесника поступка, због чега је на главном претресу предлог браниоца за ново психијатријско вештачење окривљеног, уз смештај окривљеног у здравствену установу, а у циљу вештачења, оцењен као нецелисходан и одбијен, за шта је првостепени суд у образложењу првостепене пресуде на страни 23. дао јасне и за суд прихватљиве разлоге. С обзиром да је предлог за ново психијатријско вештачење по себи, самосталан доказни предлог, а да смештање у здравствену установу окривљеног у циљу медицинског вештачења у смислу члана 122 ЗКП, представља могући начин реализације вештачења, који не може егзистирати одвојено од медицинског вештачења, правилно је првостепени суд одлучио о доказном предлогу браниоца, те су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

По налажењу другостепеног суда, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд правилно и свестрано ценећи изведене доказе и одбрану окривљеног поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке, у предметној кривично - правној ствари, које образложење из првостепене пресуде је и овај суд у целости прихватио. У изјављеним жалбама се износи сопствена оцена изведених доказа, а што је све првостепени суд имао у виду и по налажењу овог суда, правилно оценио а за своје закључке дао јасне, логичне и у свему прихватљиве разлоге.

Жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду, првостепена пресуда се побија уз истицање да иста не садржи разлоге о битним, одлучним чињеницама на којима првостепени суд темељи закључак да окривљени није извршио два кривична дела и то: кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 КЗ и кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ како му је стављено

на терет оптужним актом, већ само кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, што спречава могућност оцене њене правилности и законитости.

Међутим, првостепени суд је правилно, полазећи од прихваћеног становишта у кривичном праву да је за постојање кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 КЗ неопходно да је убиство одређеног лица учињено на свиреп начин, при чему је за постојање овог облика квалификованог убиства неопходно утврдити да је убиство извршено на такав начин да жртва трпи значајније, велике патње и болове, у много већој мери од редовних патњи и болова, које несумњиво трпи свака жртва приликом насилног лишења живота, као и да је учинилац приликом лишења живота своје жртве, свестан да жртви наноси такве болове и да то и жели, односно да жели жртву да мучи, у крајњем и да у томе ужива, што у конкретном, у односу на лишење живота малолетне оштећене ДД, није доказано изведеним доказима.

Насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду првостепени суд је правилно а на основу доказа изведених у доказном поступку, које је ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, те чињеница утврђеним њиховим извођењем, закључио да није доказано да је малолетна оштећена ДД критичном приликом трпела патње и болове који превазилазе редовне болове и патње које трпи свака жртва приликом насилног лишења живота и поред чињенице да смрт код ње није наступила моментално. Ово стога што из налаза и мишљења судског вештака др Владимира Живковића произлази да је смртни исход код малолетне оштећене наступио унутар два-три или највише пет минута, у ком интервалу је она трпела болове веома јаког интензитета, која бол је била таквог интензитета који иначе настаје продирањем оштрице у тело, при чему су повреде које је задобила настале једна за другом у релативно кратком временском периоду, што упућује на закључак да је реч о импулсивном деловању окривљеног. Имајући у виду утврђене чињенице о карактеристикама личности окривљеног, које произлазе из налаза и мишљења комисије судских вештака др Александра Милошевића и др Наде Јанковић, то је по правилном налажењу првостепеног суда из изведених доказа несумњиво утврђено да је окривљени АА у конкретном случају хтео да лиши живота малолетну оштећену ДД, али не и да је код њега постојао умишљај усмерен на наношење сувишних патњи или болова, односно оних патњи и болова чији интензитет превазилази патње које прате свако лишење живота, па је правилан закључак првостепеног суда да јавни тужилац ВЈТ у Београду није доказао своје тврдње да је окривљени на свиреп начин лишио живота малолетну оштећену ДД, будући да нису доказани елементи свирепости окривљеног у кривично-правном смислу.

Првостепени суд је међутим, пратећи временски след догађаја и континуитет радњи које је предузимао окривљени спорном приликом, имајући при томе у виду и наводе одбране окривљеног (да се након што је лишио живота малолетну оштећену ДД упутио ка кући где је живела њена породица, наводећи да је био револтиран понашањем њене породице због њиховог ругања и да је имао нерашчишћене рачуне са њеном мајком – оштећеном ГГ), утврдио да је умишљај окривљеног у конкретном случају био усмерен на лишење живота и других чланова породице ..., а не само малолетне ДД. Постојање намере окривљеног да лиши живота и оштећену ГГ, ББ и ВВ, како то произлази из доказа изведених током поступка, на основу којих је суд утврдио

да је окривљени, након што је лишио живота малолетну оштећену ДД и оставио је на том месту, одмах потом сео у своје возило, вратио се у кућу њене породице, те је са истим ножем којим је претходно лишио живота малолетну оштећену ДД оштећенима нанео телесне повреде, које су констатоване и квалификоване од стране вештака др Владимира Живковића, ближе наведене на странама 8-11 образложења побијане пресуде, чиме је окривљени недвосмислено исказао своју већ формирану вољу да и наведена лица лиши живота. Притом, околност да је окривљени ножем убадао сво троје оштећених у делове тела где се налазе витални органи, при чему је оштећену ББ и тврдим предметом ударио у пределу главе, тежина повреда које су оштећени задобили, средство којим су повреде нанете (исти нож и тврди предмет којим је ударена оштећена ББ), као и број повреда које им је нанео, указује да је окривљени имао несумњиву решеност да лиши живота и ове оштећене.

Сходно наведеном, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, на основу утврђеног чињеничног стања, закључио да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, а не обележја два кривична дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 КЗ и кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 1 у вези члана 30 КЗ, како је окривљеном стављено на терет оптужним актом, будући да није доказано да је малолетну оштећену ДД окривљени лишио живота на свиреп начин, која квалификаторна околност (свирепост) је изостављена из описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Имајући у виду да опис радњи извршења кривичног дела упућује на закључак да је окривљени АА извршио једно кривично дело, будући да су све радње које је предузимао биле обухваћене јединственим умишљајем окривљеног, и то у односу на сво четворо оштећених, које је имао намеру да лиши живота, правилан је закључак првостепеног суда да се у кривично-правним радњама окривљеног стичу сва обележја бића кривичног дела тешко убиство више лица у покушају, за које је окривљени и оглашен кривим првостепеном пресудом. Наиме, по правилном налажењу првостепеног суда, током поступка је на несумњив начин утврђено из изведених доказа да је окривљени АА заправо имао намеру да лиши живота како малолетну оштећену ДД, тако и друге чланове њене породице, па је, на основу неспорно утврђеног чињеничног стања, правилно закључио да је окривљени извршио једно кривично дело – тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, јер је започео извршење кривичног дела убиства више лица, које није довршено (лишио је живота само једно лице, док није лишио живота и друге оштећене).

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, првостепена пресуда се побија из разлога јер првостепени суд није утврдио чињенично стање у погледу урачунљивости окривљеног, будући да је, према жалбеним наводима, пропустио да изведе доказ новим психијатријским вештачењем окривљеног, а у циљу утврђивања психичког статуса окривљеног у време извршења кривичног дела, при чему се према налажењу овог суда, као другостепеног, из садржине жалбе не види које су то околности и чињенице које су вештаци пропустили да утврде у свом писаном налазу и мишљењу, при којем су остали и приликом испитивања на главном претресу.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд имао у виду и ценио наводе одбране окривљеног АА да је имао црне мисли, да није имао

намеру да повреди оштећену ДД, али да једноставно није могао да савлада себе, да је ноћ пре попио два, три бромазепаме, а да је критичног дана попио и литар пелинковца са ујаком оштећене ДД, док је даље у току поступка допуњавао своју одбрану наводећи да је био под утицајем црне магије, због чега је био и код врачаре, годину дана пре критичног догађаја, те да је пио неку воду, како би му било боље. Првостепени суд је, у смислу наведеног, правилно ценио и прихватио налаз и мишљење судских вештака др Александра Милошевића и др Наде Јанковић, који су комисијски обавили вештачење окривљеног, о чему су сачинили писани налаз и мишљење, а у погледу којег су приликом усменог испитивања на главном претресу дали потребна објашњења одговарајући на примедбе и сугестије учесника у поступку.

Притом, судски вештаци др Александар Милошевић и др Нада Јанковић су приликом давања мишљења у погледу психичког статуса окривљеног АА и његове урачунљивости у време извршења кривичног дела, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, у потпуности ценили све околности конкретног случаја, па је у циљу давања одговора на постављене задатке из наредбе за вештачење, од стране судских вештака извршен преглед и обављен интервју са окривљеним АА, узети су у обзир наводи његове одбране, потом је извршен увид у његов здравствени картон и извештај лекара специјалисте – психијатра болнице Окружног затвора у Београду, при чему су наведени вештаци присуствовали и главном претресу када је окривљени износио своју одбрану. Сходно наведеном, вештаци су се изјаснили да се код окривљеног АА не евидентира присуство душевне болести, зависности од психоактивних супстанци и алкохола, већ се евидентира лака когнитивна заосталост, како диспозиционо, тако и због едукативне и социјалне запуштености (F 70). Надаље, судски вештаци су, ценећи одбрану окривљеног, навели да се алкохолемија окривљеног не може са прецизношћу утврдити, али се, с обзиром на механичке радње које је окривљени предузео и репродукцију догађаја, утврђује да се иста кретала у интервалу лаког степена пијанства, те су истакли да се код окривљеног не показују елементи зависности од алкохола, при чему се, с обзиром на његову одбрану, може сматрати да је том приликом био у стању повишеног емоционалног узбуђења (љутње). Надаље, вештаци су код окривљеног АА установили емоционално нестабилан поремећај личности, који не представља душевно обољење, већ је то трајно стање, чије су главне карактеристике емоционална нестабилност, импулсивност и често агресивност, а осим лаке когнитивне заосталости, друге дијагнозе код окривљеног нису нашли, при чему су навели да је лака ментална заосталост целоживотно стање, које се не може довести у везу са критичним догађајем. У налазу и мишљењу судских вештака је посебно наведено да су алкохол и стање љутње допринели дезинхибиционим понашању, које иначе карактерише личност окривљеног, јер он теже одлаже импулсе и нагоне, те је склон да их непосредно задовољава. Сходно томе, судски вештаци су закључили да је у време извршења кривичног дела способност окривљеног да схвати значај свога дела и могућност да управља својим поступцима била смањена, али не битно, дакле да је, према ставу суда, у складу са позитивно правним прописима, окривљени је био урачунљив, те, по правилном налажењу првостепеног суда, а супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, није било елемената који би искључивали кривичну одговорност окривљеног.

Имајући у виду да су судски вештаци др Александар Милошевић и др Нада Јанковић сачинили писани налаз и мишљење, а потом се и усмено изјашњавали

поводом истог, дајући додатна појашњења и одговоре на питања која су им постављана од стране учесника у поступку на главном претресу, да су, у смислу наведеног, изводећи закључке који се односе на психички статус окривљеног, и то како везано за његово душевно здравље, тако и у погледу урачунљивости окривљеног у време извршења кривичног дела, судски вештаци имали у виду и ценили и одбрану окривљеног изнету у различитим фазама током поступка, да су лично били присутни када је окривљени одбрану износио на главном претресу, извршили преглед и обавили интервју са окривљеним, потом извршили увид у његов здравствени картон и извештај лекара специјалисте – психијатра болнице Окружног затвора у Београду, односно узели у обзир и ценили расположиву медицинску документацију везано за лечење окривљеног АА, која је приложена у доказном поступку, то су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, оцењени као неосновани, будући да се истима не указује на конкретне примедбе или пропусте у раду судских вештака, због којих би налаз и мишљење судских вештака, а у погледу урачунљивости окривљеног, био доведен у питање, у смислу правилности и стручности закључака које су судски вештаци дали. У вези наведеног, правилно је првостепени суд на страни 23. образложења побијане пресуде дао јасне, логичне и аргументоване разлоге због којих је предлог браниоца окривљеног за ново психијатријско вештачење окривљеног АА одбијен, а коју аргументацију је и овај суд, као другостепени, у целости прихватио као оправдану.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, које кривично дело је окривљени извршио у стању урачунљивости, са директним умишљајем, о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно, ценећи инкриминисане радње које је окривљени извршио критичном приликом, закључио да је окривљени АА приликом извршења, остварио само једну квалификаторну околност која даје његовом делу обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 у вези члана 30 КЗ, јер је започео извршење кривичног дела убиства више лица, које није довршено (лишио је живота једно лице, док није лишио живота и друге оштећене), па, према правилном налажењу првостепеног суда, доминантна околност коју је првостепени суд правилно ценио јесте чињеница да је окривљени лишио живота једно лице, док је смртна последица изостала код других оштећених, у односу на које је окривљени такође предузео инкриминисане радње уперене на лишење живота.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, Апелациони суд у Београду је нашао да је у овом делу жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду основана, па је, усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, преиначио првостепену пресуду у овом делу, те одлучио као у изреци пресуде.

Наиме, првостепени суд је, одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју

ће изрећи окривљеном, имао у виду и ценио све околности прописане у члану 54 КЗ, које стоје на страни окривљеног, а које су од значаја код избора врсте и одмеравања висине кривичне санкције, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА утврдио и ценио његово искрено и коректно држање током поступка, околност да је отац једног детета, да је неосуђиван према извештају из казнене евиденције, док му је као отежавајуће околности утврдио и ценио да је приликом извршења кривичног дела лишио живота малолетну оштећену ДД, која је у време извршења кривичног дела имала свега 16 година, као и чињеницу да је несумњиво искористио познанство и поверење како ње, тако и њене породице, које су они имали у њега.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је пропустио да да адекватан значај отежавајућим околностима на страни окривљеног АА, и то како околност да је приликом извршења кривичног дела лишио живота малолетну оштећену ДД, која је у време извршења кривичног дела имала свега 16 година, која је притом, а како то произлази из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке, трпела бол веома јаког до јаког интензитета, која иначе настаје продирањем оштрице у тело, да су оштећене ДД и ББ задобили тешке телесне повреде, а оштећени ВВ лаку телесну повреду, ближе описане у изреци првостепене пресуде, да је, према исказу оштећене ГГ, њена кћерка ЋЋ успела да се подвуче испод руке окривљеног и протрчи кроз ходник, ван куће, те је само пуким случајем остала неповређена од стране окривљеног, степен кривице окривљеног као учиниоца, околности под којима је дело учињено, јачину угрожавања, односно повреде заштићеног добра, те га је осудио на казну затвора у доживотном трајању, у коју казну му се урачунава време које окривљени проводи у притвору од 10.04.2023. године, па надаље.

По оцени Апелационог суда у Београду, доживотни затвор, на коју казну је окривљени осуђен, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду наведено, као и да се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Јакова Аврамовића, не указује на постојање других олакшавајућих околности, мимо оних које је првостепени суд утврдио побијаном пресудом, то је жалба браниоца окривљеног и у овом делу оцењена и одбијена као неоснована.

Првостепени суд је правилно, сходно члану 258 став 4 ЗКП, оштећене ББ, ВВ и ГГ упутио на парницу, ради остваривања имовинско - правног захтева, обзиром да подаци овог кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно, нити за делимично одлучивање о имовинско-правном захтеву оштећених.

Такође, имајући у виду да је окривљени АА овом пресудом осуђен на доживотни затвор, те нема могућност остваривања материјалне зараде, а ценећи притом стварне трошкове кривичног поступка настале током овог кривичног поступка, правилно је првостепени суд, на основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљеног ослободио од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава, будући да би обавезивањем окривљеног на плаћање истих била доведена у питање његова егзистенција и егзистенција трећих лица која је по закону дужан да издржава.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 459 став 1 ЗКП и члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић